הכי גרסינן **אמר אמימר הלכתא אותיות נקנות במסירה כרבי.** וכן ריהטא דגמרא ומסקנא בהרבה מקומות דאותיות נקנות במסירה ולא צריך למכתב קני לך וכל שעבודיה ולא שום שטר: **אמר רב אשי סברא היא.** דאין השטר מועיל כלום לקנות שטר אמר על ידו אלא במסירה מליא מילתא: **דאותיות.** מכירת שטר מוב: **מילי נינהו.** דברים הוא מוכר ולא ממון ממש הלכך מעשה בידים הויינו מסירה הוא עיקר קנייתן אבל שטר אחר לא מהני דמילי במילי לא מיקנו שטר לא יקנה בשטר: **שני שטרות הן.** חלוקין זה מזה: **זכו בשדה זו לפלוני.** אני מקנה לכם בסודר זה שדה זו לצורך פלוני והן קנו לאותו פלוני כמו שלוה להם: **חוזר בשטר.** ואפי' אמר כתבו ותנו דכל זמן שלא נא ליד מקבל מתנה יכול זה לעקור שליחותו דאין עושין שטר בעל כרחו של נותן דאם ייפה כחו במתנה בעל פה לא ניחא ליה דתיהוי מתנה בשטר. ואע"ג דאמרי' בחזקת הבתים (לעיל דף מ.) קנין בפני שנים ואין צריך לומר כתבו דסתם קנין לכתיבה עומד הני מילי סתמא דמסתמא ניחא ליה למקנה שיכתבו שטר לקונה אבל היכא דמחי לא כתבינן בעל כרחו: **ואינו חוזר בשדה.** שכבר זכו וחכין לו לאדם שלא בפניו: **על מנת שתכתבו כו'.** הכי קאמר לא יחכה עד שיבא השטר לידו: **אם קדם מוכר כו'.** מי שצריך למעות ורוצה למכור מנכסיו לחבירו ופעמים שהוא מוצא קופר וכותב שטר מכירה כדי שיהא מזומן ליתנו לגוקח כל שעה שירצה למכור: כאותה

אמר אמימר הלכתא [6]אותיות נקנות במסירה כרבי אמר ליה רב אשי לאמימר [7]גמרא או סברא א"ל גמרא אמר רב אשי סברא נמי הוא דאותיות מילי נינהו ומילי במילי לא מיקנין ולא [8]והאמר רבה בר יצחק אמר רב שני שטרות הם [9]זכו בשדה לפלוני וכתבו לו את השטר חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה [10]ע"מ שתכתבו לו את השטר חוזר בין בשטר בין בשדה ורב חייא בר אבין אמר רב הונא שלשה שטרות הן תרי הא דאמרן אידך אם קדם מוכר וכתב את השטר

אמר אמימר הלכתא אותיות נקנות במסירה כרבי. ואע"ג דאמרי' בחזקת הבתים (לעיל דף מ.) קנין בפני שנים ואין צריך לומר כתבו דסתם קנין לכתיבה עומד הני מילי סתמא דמסתמא ניחא ליה למקנה שיכתבו שטר לקונה אבל היכא דמחי לא כתבינן בעל כרחו: **ואינו חוזר בשדה.** שכבר זכו וחכין לו לאדם שלא בפניו: **על מנת שתכתבו כו'.** הכי קאמר לא יחכה עד שיבא השטר לידו: **אם קדם מוכר כו'.** מי שצריך למעות ורוצה למכור מנכסיו לחבירו ופעמים שהוא מוצא קופר וכותב שטר מכירה כדי שיהא מזומן ליתנו לגוקח כל שעה שירצה למכור: כאותה

אמר ליה כיון דאתחזק בני דינא אי בעיא קלתיה לא אמרינן והשתא אי הלכתא כרבי אמאי לא פריך רבא כמאן דלא כרבי ורב נחמן נמי אמאי לא היימנה נהי דאי בעיא קלתיה לא אמרינן כיון דאתחזק מכל מקום לחימנה משום דאותיות נקנות במסירה אלא משמע דאין הלכה כרבי והא דאמר במי שמת (לקמן דף קנא.) אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשעורי אמרה ליהוי לעמרם בני אתא לקמיה דרב נחמן א"ל הא לא משך משמע דאי משך קנה הני מילי מתנת שכיב מרע שאינו יכול[a] לכתוב דדברי שכיב מרע ככתובים דמו והיו סבורים דמשיכה מיהא בעי כיון דבעלמא בעי מסירה ושטר ולא דמי לשאר מילי דשכיב מרע ובהכותב (כתובות דף פה. ושם) גבי הניח אותתא דאפקידו גבה מלוגא דשטרי משמע דאי תפסתיהו מחיים קניא ואע"ג דליכא כתיבה אור"י דהיא לא היתה רוצה לקנות המלוה אלא התם רצתה לדמוק הלכתא כרבי מאי פריך רבא ורב נחמן נמי אמאי לא מהדר ליה דודאי נאמנת משום דאותיות נקנות במסירה ועוד דקאמר התם איכא דאמרי לא היימנה רב נחמן אמר ליה רבא והא אי בעיא קלתיה אמר ליה כיון דאתחזק בני דינא אי בעיא קלתיה לא אמרינן והשתא אי הלכתא כרבי אמאי לא פריך רבא כמאן דלא כרבי ורב נחמן נמי אמאי לא היימנה נהי דאי בעיא קלתיה לא אמרינן כיון דאתחזק מכל מקום לחימנה משום דאותיות נקנות במסירה אלא משמע דאין הלכה כרבי והא דאמר במי שמת (לקמן דף קנא.) אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשעורי אמרה ליהוי לעמרם בני אתא לקמיה דרב נחמן א"ל הא לא משך משמע דאי משך קנה הני מילי מתנת שכיב מרע שאינו יכול[a] לכתוב דדברי שכיב מרע ככתובים דמו והיו סבורים דמשיכה מיהא בעי כיון דבעלמא בעי מסירה ושטר ולא דמי לשאר מילי דשכיב מרע ובהכותב (כתובות דף פה. ושם) גבי הניח אותתא דאפקידו גבה מלוגא דשטרי משמע דאי תפסתיהו מחיים קניא ואע"ג דליכא כתיבה אור"י דהיא לא היתה רוצה לקנות המלוה אלא התם רצתה לדמוק הלכתא כרבי מאי פריך רבא ורב נחמן נמי אמאי לא מהדר ליה דודאי נאמנת משום דאותיות נקנות במסירה ועוד דקאמר התם איכא דאמרי לא היימנה רב נחמן אמר ליה רבא והא אי בעיא קלתיה